

Rad

DIŽI se, upri! O rad, rad, rad!
Prolijeću glasi jutrom već ranim
Tihano kano i golupčad.
Šapuće travka: — Rastem i hranim.
Ponavlja sunce: — Ja grijem, sjam.
Mravak uvjerava: — Rád sam sám.
Vapiju stvorovi: — Star il mlad,
Opaši um il mišice svoje,
Diži se, upri! O rad, rad, rad!
Gospode, Tvoja naredba to je.

Presvetom voljom svemogućom
Posluješ i Ti poso vjekovit,
Gradiš skupocjen rajski dom,
Penješ nad zemljom čador zvjezdovit;
Strojem sunčanim zaokrećeš,
Zasijevaš s radošću divnom, žnješ,
Rataru, štono vasion svijet
Obradi kano njivu života,
Majstore, štono stvorenja cvijet
Zaiskri morem sviju krasota!

Dao i čovjeku tu si čast —
U njemu svoju sliku si skrio —
I on iz rada pio je slast,
Svaki mu lak i ugodan bio,
Dokle ne posta sotonin drug,
Ne svali preteški na se dug:
Kletva Ti strahotna pade na nj,
Oblomi svaku rodnu mu granu,
Osta ko ogoljen crni panj
Kupujuć znojem svađanju hranu.

Ipak si blažio jad mu prijek:
Šibao napor njegovu pakost,
Al mu i siguran bio lijek,
Nudio štit mu, davao jakost.
Kad se pak Spasitelj milostan
Spusti i okiti žuljem dlan,
Stade se topiti stari led,
Razvedri čovjek bore na čelu:
Rada mu teškoga zapovijed
Otvori pute k radosti vrelu.

Znanosti, umijeće jedin trud
 S čašću od starih bio je gledan,
 Prezirom udrio njihov sud
 Muku, što rob ju mučio bijedan.
 Al kad korači na naš drum
 U slici ljudskoj božanski Um,
 U radionici ubogoj
 Zadobi prezren rad posvećenje:
 Uzvišen radnikov posta znoj,
 Diže ga Boga mog poniženje ...

O Ti, što plavetni neba sag
 Alemljem zvijezda osiplješ vazda,
 O Ti, što beskrajno dobar, drag
 Kraljevstvo smjerno med nama sazda,
 Koji, prem najviši Umjetnik,
 Postade Josipov naučnik:
 Ruke Ti cjeliva radnik drug,
 Ruke, što bolnim žuljem su cvale,
 Ruke, što držeći pilu, strug
 Čestitom poslu plemstvo su dale!

Isuse, što na zemaljskom tlu
 Izmori duh svoj, namučí tijelo,
 Naroda svojega ne daj zlu,
 Uma i ruku štiti mu djelo;
 Ne daj, da sebi sam kopa grob,
 Poganstvu novom bude rob,
 Ne daj, da gladom ga mori stroj
 Ni da sotonskim pita ga duhom,
 Daj mu, da pričesnik bude Tvoj,
 Posluje hraneć Tvojim se Kruhom!

... »Diži se, upri! O rad, rad, rad!«
 Pjevaju svede glasom sve jačim
 Anđeli, sveci kroz Božji grad;
 Stvoritelj veli: — Bogat sam svačim.
 Govori Hostija: — Dajem žar.
 Vapije Duh: — O koliki čar!
 Kristov si premili rukosad,
 Ostaj na Trsu, budi ko Gazda!
 Diži se, upri! O rad, rad, rad
 Službom nek Božjom bude ti vazda!

M. Pavelić D. I.